

Sabatul, un dar din Eden

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Geneza 2:1-3; Evrei 4:3,4; Deuteronomul 5:12-15; Ezechiel 20:12; Marcu 2:27,28; 2 Petru 3:3-7.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Căci Fiul omului este Domn și al Sabatului.” (Matei 12:8)

Lucrarea de creare a lumii a fost încheiată la sfârșitul zilei a șasea (Geneza 2:1,2). Pământul a fost adus la starea de planetă locuibilă și a fost populat cu viețuitoare de tot felul. Adam și Eva au fost creați după chipul lui Dumnezeu și au primit în dar o grădină frumoasă și îmbelșugată. Ei au format primul cuplu și au întemeiat prima familie. Dumnezeu a fost mulțumit de ceea ce a făcut și, în final, le-a mai oferit un dar: Sabatul zilei a șaptea (vezi Geneza 2:1-3).

Geneza 2 contrazice concepția populară că ziua a șaptea ar fi „ziua de odihnă a evreilor”. De ce? Pentru că „Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o” încă din Eden, înainte de căderea în păcat și, bineînțeles, înainte ca evreii să se formeze ca națiune.

În plus, Sabatul este monumentul comemorativ al creațiunii pentru întreaga omenire (nu doar pentru evrei) și, în aceste condiții, toți oamenii ar trebui să se bucure de binecuvântările acestei zile de odihnă.

Săptămâna aceasta, ne vom ocupa de învățătura biblică despre Sabat, un alt dar pe care oamenii l-au primit în Eden.

În Exodul 20:8-11, porunca a patra face o referire clară la săptămâna creațiunii. Lucrul acesta este important, întrucât ea ne trimite cu gândul direct la Eden, la lumea de la început fără păcat, o lume perfectă, proaspăt ieșită din mâinile Creatorului. „Sabatul nu este introdus ca o instituție nouă, ci ca una care a fost întemeiată la creațiune. Trebuie să ne aducem aminte de el și să-l păzim ca pe un mijloc de aducere-aminte a lucrării Creatorului.” (*Patriarhi și profeți*, pag. 307)

1. Care este relația dintre Sabatul zilei a șaptea și creațiune? În ce mod confirmă Geneza 2:1-3 ideea că Dumnezeu a creat lumea în șase zile, și nu pe parcursul unor perioade lungi de timp, cum afirmă evoluționismul teist?

Când citim acest pasaj, e imposibil să nu remarcăm referirea repetată la ziua Sabatului. Pe parcursul a numai două versete, apare de trei ori expresia „ziua a șaptea” și o dată expresia „în ziua aceasta”. Textul nu lasă loc la ambiguități în ceea ce privește ziua de odihnă: este ziua a șaptea, care a urmat după cele șase zile ale creațiunii.

2. Citește Evrei 4:3,4. La ce eveniment se referă apostolul Pavel în discuția sa despre odihnă? De ce este important să subliniem acest lucru?

Avem aici o nouă referire clară nou-testamentară la relatarea creațiunii din Geneza. De asemenea, avem o nouă dovadă că lucrarea de creare a pământului a fost realizată în șase zile și că săptămâna creațiunii s-a încheiat cu o zi de odihnă.

Mulți dintre contemporanii noștri nu sunt de acord că lucrarea aceasta ar fi fost făcută în șase zile. Ei cer dovezi științifice care să confirme acest fapt. Totuși să nu uităm că știința lucrează cu probabilități, cu incertitudini și cu ipoteze. Și, în definitiv, cum ar putea cineva să demonstreze că lucrarea de creațiune a avut loc în șase zile literale?

Dumnezeu „nu a îndepărtat posibilitatea de a ne îndoii; credința trebuie să se sprijine pe mărturii, nu pe demonstrații; cei care doresc să se îndoiască, au această ocazie; dar cei ce vor să cunoască adevărul vor găsi o bază solidă pentru credință.” (*Educație*, pag. 169)

Ce motive ai să crezi? De ce reușesc ele să alunge motivele de îndoială?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să înțeleagă faptul că Sabatul i-a fost dat omului înainte de căderea în păcat, ca mijloc de refacere săptămânală a relației sale cu Dumnezeu.

La nivelul sentimentelor: Să înțeleagă că este important să recunoaștem și să apărăm dreptul altora de a se bucura de Sabat.

La nivel practic: Membrii grupei să păzească Sabatul cu recunoștință, în așa fel încât relația lor cu Dumnezeu să fie refăcută și să le permită și altora să se bucure de această experiență.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Dumnezeu și Sabatul

- A. De ce aveau nevoie Adam și Eva de Sabat în lumea necăzută în păcat?
- B. Ce ne spune păzirea Sabatului despre scopul lui Dumnezeu pentru viața noastră?

II. Sentimente: Darul Sabatului

- A. Porunca a patra menționează o serie de ființe cărora avem puterea de a le refuza odihna Sabatului. De ce este important să fim conștienți de necesitatea de a proteja și dreptul lor la odihnă în Sabat?
- B. Omul a fost creat pentru o relație strânsă cu Dumnezeu. Cum consolidează păzirea Sabatului dorința noastră de a avea o comunune mai profundă cu Creatorul nostru?

III. Practic: Sfințirea zilei a șaptea

- A. În ce mod ne ajută Sabatul să refacem relația cu Dumnezeu?
- B. Cum ne putem exercita influența pentru a proteja dreptul altora la odihna Sabatului?

Rezumat: Sabatul a fost dat înainte de căderea în păcat pentru a-i ajuta pe oameni să își amintească faptul că sunt ființe limitate, aflate sub suveranitatea unui Dumnezeu infinit. Astfel, el este un instrument de refacere a relației noastre cu Dumnezeu. El ne arată că Dumnezeu ne-a creat să fim mai mult decât simpli producători de bunuri și servicii. Noi am fost creați pentru a avea părtășie cu El. Mai mult, în această lume a păcatului, noi avem puterea de a le refuza altora această experiență a refacerii,

3. Citește Deuteronomul 5:12-15. Ce nuanțe noi capătă porunca a patra în acest pasaj, în comparație cu pasajul din Exodul 20:8-11?

Moise le reamintește israeliților despre porunca Sabatului, motivând că ei trebuie să-l păzească, deoarece Dumnezeu i-a eliberat din Egipt. Textul nu amintește nimic despre cele șase zile ale creației sau despre ziua de odihnă a lui Dumnezeu, dar pune accent pe eliberare, pe izbăvire, pe răscumpărare, în acest caz pe răscumpărarea din Egipt, un simbol al răscumpărării prin Domnul Isus (vezi 1 Corinteni 10:1-3).

Prin urmare, cele două pasaje nu sunt în contradicție, iar încercarea de a întrebuița un pasaj pentru a nega adevărul descoperit de celălalt nu este justificată. Moise le-a arătat israeliților că ei Îi aparțineau Domnului, în primul rând, prin creațiune și, în al doilea rând, prin răscumpărare.

4. Citește Ezechiel 20:12 și Exodul 31:13. Ce alt motiv descoperim aici pentru păzirea Sabatului?

Pasajele acestea pun accent pe faptul că numai Dumnezeu ne poate sfinți. Numai Creatorul ne poate da o inimă nouă.

Așadar, să ne oprim puțin asupra celor trei motive pentru păzirea Sabatului și asupra relației dintre ele. Noi păzim Sabatul pentru a recunoaște faptul că Dumnezeu a creat lumea în șase zile și S-a odihnit în ziua a șaptea. De asemenea, păzim Sabatul pentru că Dumnezeu este Cel care ne-a răscumpărat, ne-a mântuit prin Hristos. În același timp, El este Cel care ne sfințește, iar sfințirea este produsă tot numai prin puterea creatoare a lui Dumnezeu (vezi Psalmii 51:10; 2 Corinteni 5:17).

Astfel, de regulă, teoriile care neagă faptul că Dumnezeu a creat lumea în șase zile diminuează importanța harului lui Dumnezeu și pun accent pe eforturile depuse de om pentru a deveni mai bun ca să fie mântuit. Istoria creației ne aduce aminte că suntem cu totul dependenți de harul și de jertfa înlocuitoare a lui Hristos.

Meditează la ideea că omul este dependent de Dumnezeu atât pentru viață, cât și pentru răscumpărare (în definitiv, niciunul dintre noi nu a luat decizia de a se naște). Cum ne poate ajuta Sabatul să înțelegem mai bine nevoia noastră absolută de harul lui Dumnezeu? Ce efect ar trebui să aibă acest lucru asupra modului în care trăim?

pretinzându-le să continue în Sabat activitatea de producere a unor bunuri și servicii necesare nouă. Porunca a patra ne îndeamnă la stăpânire de sine și la întrebuițarea puterii personale în vederea protejării accesului altora la odihna Sabatului.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Creațiunea și Sabatul sunt strâns legate între ele. Negarea creațiunii duce, de regulă, la negarea altor adevăruri biblice, precum Sabatul, potopul, a doua venire a Domnului Isus și crearea unui cer nou și a unui pământ nou.

Recomandare: Ajută-i pe membrii grupei tale să înțeleagă că învățătura despre creațiune este strâns legată de restul teologiei biblice. Schimbă-ți opinia despre creațiune și vei vedea că vei fi obligat să îți schimbi și celelalte opinii ca să ai un sistem de convingeri coerent.

Studiul nostru menționează faptul că Petru asociază negarea creațiunii cu negarea potopului și a altor învățături biblice. Probabil că el este unul dintre primii martori ai acestui fenomen, întrucât tendința aceasta este vizibilă și astăzi. Teologii așa-numiți „ai procesului”, cei „evoluționiști” și alții nu sunt de acord că evenimentele descrise în Geneza 1 ar fi fapte istorice. De asemenea, unii dintre ei neagă și realitatea revenirii lui Isus, a creării cerului și pământului nou etc. Pentru ei, știința modernă a arătat că Scriptura nu este decât o colecție de fabule. Iar în momentul în care dăm la o parte autoritatea Scripturii, religia devine un sistem de idei religioase concepute de om și nimic mai mult.

De discutat: Prin ce se deosebește atitudinea față de Scriptură a unei persoane cu o religie de proveniență umană de atitudinea unei persoane care crede că Scriptura este Cuvântul lui Dumnezeu, demn de încredere? Cum îți poți da seama dacă religia ta este de proveniență umană sau dacă se bazează pe Scriptură?

În concluzie, creațiunea funcționează ca un test sigur pentru concepția noastră despre Scriptură și despre autoritatea ei. Dacă socotim că Biblia se înșală în privința originilor, atunci suntem înclinați să punem sub semnul întrebării și alte relatări, precum potopul, învierea Domnului Isus sau alte concepte, precum Sabatul. Problema principală nu este creațiunea în

5. Ce adevăr crucial despre Sabat ne descoperă Domnul Isus în Marcu 2:27,28? Cum îl putem aplica noi astăzi la păzirea Sabatului?

Isus și ucenicii Săi au trecut printr-un lan de grâu, iar ucenicii, fiindcă li se făcuse foame, au luat câteva boabe de grâu și le-au mâncat. Pentru codul social de atunci, nu era o problemă dacă cineva smulgea spice în timp ce trecea printr-un lan de grâu. Hrana era o necesitate și era admis ca ucenicii să-și liniștească foamea cu ceea ce puteau găsi în drumul lor. Problema a fost de o altă natură. Conducătorii religioși din vremea aceea considerau că regulile stabilite de ei pentru păzirea Sabatului erau mai importante decât nevoile omului. Aceasta a fost tema permanentă a controversei dintre Hristos și farisei. În răspunsul Său, Isus le-a arătat că ordinea priorităților lor era greșită. Ei foloseau Sabatul drept pretext pentru prelungirea suferinței, când, de fapt, ziua de odihnă trebuia să fie o binecuvântare pentru om.

6. Ce altă activitate a făcut Domnul Isus în Sabat, deși știa că lucrul acesta avea să stârnească noi controverse? Vezi Matei 12:9-13; Luca 13:10-17; Ioan 5:1-17.

În controversele legate de Sabat care au fost consemnate în Evangheliile, nu se pune nicăieri sub semnul îndoielii validitatea păzirii zilei a șaptea. Dimpotrivă, problema care se ridică este cum ar trebui păzită ziua a șaptea și nu dacă ea urma să fie desființată sau înlocuită cu o altă zi de odihnă.

Exemplul lăsat de Domnul Isus ne arată că Sabatul rămâne în continuare ziua de odihnă și, mai mult decât atât, ne arată cum ar trebui să păzim această zi. Un alt lucru care reiese clar din exemplul Său este acela că activitatea de alinare a suferinței umane nu constituie o călcare a Sabatului. Dimpotrivă, ca o încununare a tuturor învățăturilor pe care ni le-a transmis prin viața Sa, exemplul Său ne arată că modul cel mai potrivit de a păzi ziua de odihnă este tocmai acela de a le face bine semenilor noștri.

Ce ai putea face pentru ca felul în care păzești tu Sabatul să reflecte mai bine principiile desprinse din exemplul Domnului Isus?

sine, ci impactul pe care îl are negarea capitolului 1 din Geneza asupra concepției despre autoritatea Bibliei.

2. APROFUNDEAZĂ!

Recomandare: Sabatul nu este doar o zi de odihnă. Dumnezeu ne-a creat nu doar pentru a fi simpli producători de bunuri și servicii pentru El. Sabatul este o zi destinată reînnoirii relației noastre cu Dumnezeu.

Comentariu biblic

Dimensiunile mai profunde ale păzirii Sabatului

(Recitiți în cadrul grupei Geneza 2:1-3.)

Am văzut în campusul unei universități adventiste niște stickere pe care era scris: „Ziua a șaptea este Sabatul și Dumnezeu nu a schimbat-o niciodată.” Afirmația aceasta ridică o întrebare: „Este oare posibil ca adventiștii de ziua a șaptea să sublinieze atât de mult care este ziua Sabatului, încât să piardă din vedere alte dimensiuni mai profunde ale păzirii Sabatului?”

Mai mult, nu rareori am întâlnit explicația că Sabatul este un factor care contribuie la sporirea productivității omului. Dacă ne odihnim o zi, putem produce mai mult în celelalte șase zile. Dar este oare Sabatul doar o zi de odihnă, care ne permite să ne autodistrugem prin munca în exces în cele șase zile? Dacă este așa, atunci de ce era necesar Sabatul în Eden, înainte de căderea în păcat, când nu exista oboseala? De ce avea nevoie de Sabat omul fără păcat? Putem identifica mai multe motive.

În primul rând, Adam și Eva aveau anumite sarcini de îndeplinit în grădină; totuși Dumnezeu le-a poruncit să nu îndeplinească aceste sarcini în Sabat. Interdicția aceasta ne sugerează că El nu l-a creat pe om numai pentru producerea de bunuri și servicii. Părtașia cu Dumnezeu avea o mai mare prioritate decât o producție eficientă. Dragostea lui Dumnezeu pentru noi nu depinde de ceea ce producem noi pentru El. Dimpotrivă, în dragostea Sa, El ne invită să avem o relație personală specială cu El. Mai mult chiar, se pare că până și Adam și Eva puteau să devină atât de absorbiți de munca în grădină și de protejarea ei, încât să piardă din vedere cine era stăpânul lor – Dumnezeu.

De aceea chiar și înainte de căderea în păcat, Sabatul îi pune omului la dispoziție un timp în care să își refacă relația cu Creatorul, amintindu-i

7. Citește 2 Petru 3:3-7. Compară descrierea pe care o face Petru batjocoritorilor din zilele din urmă cu situația în care se află societatea contemporană. Ce anume neagă batjocoritorii și de ce?

Batjocoritorii pretind că procesele din natură s-au desfășurat fără întrerupere și neperturbate de-a lungul timpului, teorie care, printre oamenii de știință, poartă numele de „uniformitarianism”. Practic, teoria aceasta neagă posibilitatea producerii de minuni. De asemenea, unii pornesc de la această premisă pentru a nega faptul că Domnul va reveni așa cum a promis.

După cum putem remarca, Petru leagă negarea revenirii lui Hristos de negarea relatării creațiunii (și, totodată, de negarea relatării potopului). Negarea unuia dintre aceste adevăruri duce la negarea celorlalte adevăruri fundamentale.

8. Citește Apocalipsa 14:6,7. În ciuda îndoielilor și obiecțiilor batjocoritorilor, ce mesaj va fi proclamat cu puterea lui Dumnezeu?

Batjocoritorii se înșală. Vine judecata, iar noi suntem chemați să ne închinăm Celui care „a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor” și toate celelalte lucruri. Cuvintele acestea ne trimit din nou cu gândul la creațiune și, în special, la Exodul 20:11. Ele subliniază semnificația creațiunii și a Sabatului în timpul sfârșitului. După cum Sabatul este simbolul istoriei biblice a creațiunii și a răscumpărării, tot la fel respingerea raportului biblic al creațiunii duce la respingerea Sabatului zilei a șaptea și la aducerea la existență a unui substitut de origine umană. Consecința, așa cum este arătat în Apocalipsa 14:8-10, este adulterul spiritual și despărțirea de Dumnezeu.

Dumnezeu îi cheamă pe oameni să I se închine Lui în calitate de Creator. În Biblie nu găsim nicăieri un alt simbol care să ne vorbească despre Creatorul nostru atât de complet ca Sabatul zilei a șaptea. Prin urmare, nu este de mirare că Sabatul, indicatorul care a îndreptat încă de la început atenția oamenilor spre calitatea lui Dumnezeu de Creator, va deveni punctul principal al controverselor din ultimele zile.

Cum reușește respingerea creațiunii în șase zile literale să diminueze importanța Sabatului zilei a șaptea? În cazul în care convingerea ta legată de Sabat nu este suficient de solidă, vei reuși să îți Sabatul atunci când va veni persecuția?

că el, ca o făptură limitată, se află sub stăpânirea unui Dumnezeu suveran, dar îndurător. Atât înainte, cât și după căderea în păcat, reafacerea relației cu Dumnezeu este o funcție vitală a Sabatului.

În al doilea rând, Adam și Eva au acceptat Sabatul în condițiile impuse de Dumnezeu, recunoscând dreptul Său de a hotărî în această privință. Pentru ei, Sabatul a fost prima zi completă din existența lor. Ei nu aveau de unde să știe cât timp trecuse până la venirea lor la existență. Poate că se gândeau că ecosistemul matur la care priveau cu admirație nu ar fi putut să existe numai de câteva zile. Probabil că Dumnezeu le-a povestit cum a creat în primele zile, iar ei au acceptat prin credință că Sabatul era într-adevăr a șaptea zi din istoria pământului și s-au supus ciclului săptămânal stabilit de Dumnezeu. Așadar, păzirea Sabatului este un act de credință, prin care ne supunem orarului lui Dumnezeu și recunoaștem dreptul Său de a ne organiza timpul și închinarea. Sabatul ne ajută să ne amintim cine suntem, contracarând încercarea Evei de a deveni „ca Dumnezeu”. El ne arată că Dumnezeu nu ne-a creat doar în scop utilitar, ca să aibă beneficii de pe urma noastră. Sabatul a fost adus la existență pentru a favoriza părtășia dintre Dumnezeu și om.

De discutat: Ce deosebire există între modul nostru de a păzi sâmbăta și modul în care păzesc oamenii, în general, duminica? Ce beneficii spirituale ne aduce acest mod de a păzi Sabatul?

3. APLICĂ!

Recomandare: Angajații noștri au dreptul de a se bucura de odihna Sabatului. Dumnezeu are dreptul să primească închinare în Sabat din partea lor. Noi avem puterea de a-i priva pe oameni de dreptul de a se odihni în Sabat și, de asemenea, de a-L priva pe Dumnezeu de drepturile Sale.

Întrebări pentru meditație

1. Ești de acord că oamenii sunt niște unelte concepute pentru a produce bunuri și servicii pentru tine? Sau mai degrabă ești de părere că oamenii au fost creați pentru un scop mai înalt decât cel utilitar? Cum va afecta această atitudine modul în care te porți cu alții?

2. Ce persoane se află sub puterea ta de a le exploata și a stăpâni? Cum te ajută principiile stabilite la început și Sabatul să îți formezi o părere corectă despre modul în care trebuie să-ți exerciți puterea?

3. Ce legătură există între Isaia 58:1-12 și versetele 13 și 14 din același capitol?

9. Citește Psalmul 92. Ce ni se spune aici despre modul în care ar trebui să ne bucurăm de experiența păzirii Sabatului? Ce motive avem, potrivit acestui psalm, să ne exprimăm bucuria față de Domnul?

Din cuvintele sale, observăm că psalmistul Îl cunoștea pe Domnul, știa cum este El, știa ce făcuse El și ce urma El să facă în viitor. Acestea sunt motivele pentru care el își exprimă bucuria.

Observăm, de asemenea, temele încărcate de semnificație care sunt abordate în această „cântare pentru ziua Sabatului”.

În primul rând, el Îi aduce lui Dumnezeu laudă și recunoștință pentru bunătatea și pentru credincioșia Sa. Mai mult, așa cum era de așteptat într-un astfel de psalm, el recunoaște calitatea de Creator a lui Dumnezeu.

În al doilea rând, este abordată tema judecății. În Biblie, Dumnezeu îi judecă pe cei răi, dar este de partea celor fără prihană (vezi Daniel 7:20-28). Aceste două aspecte ale judecății sunt amintite și aici. Deocamdată făgăduința aceasta nu s-a împlinit, dar judecata va veni și Dumnezeu va face toate lucrurile noi (Apocalipsa 21:5).

Dacă e să reținem un gând din acest psalm, atunci acela este că Sabatul, deși un timp sfânt, este totuși un timp de desfătare în Domnul, în care să ne bucurăm de El, de tot ce a făcut deja pentru noi și de tot ce a promis că va mai face. Tonul general al psalmului este unul de laudă, bucurie și fericire nu pentru realizările psalmistului, ci pentru lucrările Domnului și pentru făgăduințele Sale.

Ce poți face pentru a te deprinde să îți exprimi bucuria pentru Sabat la fel ca psalmistul? Dacă nu simți această bucurie, care crezi să este cauza?

4. ILUSTREAZĂ!

Recomandare: Cele două versiuni ale poruncii Sabatului ne arată că Sabatul comemorează atât puterea creatoare, cât și puterea răscumpărătoare a lui Dumnezeu.

Întrebări

Ce relație există între puterea Sa creatoare și puterea Sa răscumpărătoare?

Dacă Dumnezeu a creat prin procese evolutive, ce modificări vor apărea în modul în care înțelegem relația dintre puterea creatoare și cea răscumpărătoare? Ce modificări vor apărea și în modul în care înțelegem nașterea din nou și reînnoirea spirituală?

Ce deosebiri există între principiile creșterii creștine și ale dezvoltării caracterului și procesele evolutive? De ce nu putem considera că dezvoltarea creștină este doar o formă de evoluție?

„Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său. Nu este nicio taină în aceasta. Nu există niciun temei pentru a presupune că omul a evoluat printr-un mod lent de dezvoltare, de la formele inferioare de viață animală sau vegetală. O astfel de învățătură înjosește marea lucrare a Creatorului, coborând-o la nivelul îngust al concepțiilor omenești. Oamenii sunt atât de porniți să-L excludă pe Dumnezeu de la conducerea universului, încât au înjosit omul, jefuindu-l de demnitatea originii sale.

Dumnezeu, care a așezat lumile înstelate în înălțime și a colorat cu o măiestrită delicatețe florile de pe câmp, care a umplut cerul și pământul cu minunățiile puterii Sale, atunci când a sosit timpul să încoroneze glorioasa Sa lucrare, să așeze în mijlocul ei pe cineva care să stea ca un stâpân al acestui minunat pământ, n-a dat greș în a crea o ființă vrednică de mâinile care i-au dat viață. Genealogia neamului nostru omenesc, așa cum ne este dată prin inspirație, ne duce înapoi la originea sa, nu la o linie de germeni, moluște și patrupede în dezvoltare, ci la Marele Creator.” (*Patriarhi și profeți*, pag. 45)

Întrebări pentru discuție

1. De ce este atât de importantă relația dintre Sabat și creațiune în aceste zile finale? Cum este exprimat acest adevăr în Apocalipsa 14:6,7? Reia întrebările de meditație de la secțiunea de miercuri a studiului.
2. Cam în aceeași perioadă în care Charles Darwin a început să promoveze teoria evoluționismului, Dumnezeu a ridicat o biserică al cărei punct fundamental de credință este Sabatul zilei a șaptea. De asemenea, Dumnezeu a ridicat biserica aceasta pentru a proclama cele trei solii îngerești din Apocalipsa 14, care ne cheamă în mod specific să ne închinăm Celui care a creat cerurile și pământul. Atunci nu este tragic, nu este o alunecare de la credință ca membrii acestei biserici să susțină teoria evoluționismului?
3. În ultimii ani, știința a descoperit complexitatea uluitoare a vieții. Darwin nu a avut pe atunci nicio informație despre cât de complexă este chiar și o „simplă” celulă. În prezent se știe că o celulă are o structură mult mai complexă decât ar fi putut el să-și imagineze. Pe măsură ce știința descoperă complexitatea vieții, devine din ce în ce mai evident faptul că viața nu ar fi putut apărea la întâmplare și că teoria „științifică” despre originile vieții (evoluționismul ateist) devine tot mai puțin probabilă. Discutați.